

بررسی کاهش هزینه های حمل و نقل ادارات دولتی از طریق بومی گزینی و حمل و نقل غیر موتوری (مطالعه موردی: شهرداری مشهد)

میلاد دلاوری فروتنه^۱، محمد صداقتیان^۲، مهرداد محمدنژاد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه صنعتی بیرجند

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه صنعتی بیرجند

۳- عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی بیرجند

Delavary.milad@yahoo.com

خلاصه

امروزه با توجه به اینکه موضوع حمل و نقل درون شهری و هزینه های مربوطه برای هر کشوری از جایگاه ویژه ای برخوردار است، لذا در این مطالعه با توجه به اهمیت این موضوع به بررسی جنبه های مختلف کاهش هزینه های حمل و نقل ادارات دولتی (به صورت موردی شهرداری مشهد) از جمله بومی گزینی کارکنان و استفاده از حمل و نقل غیر موتوری همچون دوچرخه پرداخته شده است. با توجه به مطالعات میدانی صورت گرفته از مناطق مختلف شهرداری مشهد، تعداد کارکنان رسمی و بومی هر منطقه به طور میانگین به ترتیب ۱۴۹ و ۵۰ نفر بوده است. این در حالی است که با فرض منطقی انجام شده در مجموع حدود ۱۵۰ میلیون تومان هزینه حمل و نقل سالیانه تنها برای کارکنان بومی شهرداری مشهد می باشد که با استفاده از حمل و نقل غیر موتوری همچون دوچرخه می توان این هزینه را صرفه جویی نمود. همچنین ۶۶ درصد کارکنان غیر بومی بوده که هزینه حمل و نقل سالیانه آن ها ۳ تا ۴ برابر هزینه فوق بوده که با افزایش بومی گزینی کارکنان و استفاده از حمل و نقل غیر موتوری می توان هزینه آن ها را نیز کاهش داد. که در این مطالعه به صورت کامل در مورد آن بحث شده است.

کلمات کلیدی: بومی گزینی، حمل و نقل غیر موتوری، کاهش هزینه ها، ادارات دولتی

۱. مقدمه

در دهه های اخیر راهبرد جهانی پذیرفته شده برای حل مشکلات حمل و نقل شهری کشورهای در حال توسعه تاکید بر دوچرخه سواری، حمل و نقل عمومی و نیز پیاده روی در سامانه حمل و نقل شهری بوده است. بع از سال ۱۹۷۰ که با افزایش بهای نفت بحران انرژی و زیست محیطی به وجود آمد، موضوع صرفه جویی در مصرف سوخت، کاهش استفاده از خودروی شخصی و افزایش استفاده از دوچرخه به عنوان بخشی از سامانه ی حمل و نقل شهری و ایجاد تسهیلات لازم برای استفاده ی ایمن از دوچرخه در کشورهای توسعه یافته مطرح شد. [۱] لازم به ذکر است امروزه در مدیریت ترافیک شهری دوچرخه نقش مهمی دارد و در برخی شهرهای جهان، سهم مهمی از جایی های درون شهری توسط دوچرخه صورت می گیرد. کشورهایی مانند ژاپن و چین که استفاده از دوچرخه را در سالهای بین ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ آغاز کرده اند امروزه دوچرخه را به عنوان مهمترین وسیله ی حمل و نقل در جامعه شان اعلام می کنند، این حرکت سپس در اروپا و آمریکا نیز گسترش یافت. در ایران نیز بعد از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها و افزایش قیمت سوخت استفاده از مد حمل و نقل سبز بیشتر مورد توجه قرار گرفته است همچنین دوچرخه تنها مد حمل و نقلی محسوب میشود که نه تنها

^۱ دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه صنعتی بیرجند

^۲ دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه صنعتی بیرجند

^۳ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی بیرجند